Løssalg 15 øre.

NASJONAL SAMLING

NS

ORGAN FOR NORGES ARBEIDENDE FOLK

Nr. 1. Årg. 1. 15. mars 1934. | Politisk redaktør: Vidkun Quisling | Utkommer i Oslo hver torsdag

Vår bevegelses og vårt blads formål er aktiv kamp, ikke forsvar. Marxismen er den negative, livsfornektende innsats som var historisk nødvendig for at det tyvende århundres nye åndsinnhold og nye livsformer skulde bli skapt.

Det er vårt syn på marxismen. Det blir også kommende århundrers verdenshistoriske syn på den. Det er da klart at vi ikke opnår noe som helst ved å betrakte det som vår bevegelses hovedopgave bare å kjempe mot marxismen. Det er også en opgave, men den kommer som nummer to. Vår store opgave er å vise det norske arbeidende folk at Nasjonal Samling er en bevegelse som har hele livets velde bak sig når den istedenfor en slavestat setter en fellesskapsstat, istedetfor klassehat hele nasjonens samvirke. Fremfor alt må vi både i ord og gjerning bevise at vi som selv er like fattige som dem og selv like meget som dem ønsker en rettferdig samfundsorden, og selv mange av oss er arbeidere, er alle norske arbeideres sanne brødre, og det mer enn de maktglade kontorsjefer og direktører i Folkets Hus. Naturligvis finnes der ikke den usannhet om oss som disse herrer undser sig for å anvende for å redde og om mulig utvide sin truende stilling. Denne usannhet skal vi møte med sannhet. Vår blad er den jevne, hederlige manns avis, og våre midler skal alltid være rene, selv om renovasjonsvogner av åndelig smuss veltes over oss.

Vårt mål er å seire uten blodsutgydelse, uten borgerkrig, fordi vi tror at menneskene av naturen er iallfall en smule bedre enn det nuværende samfund gir dem høve til å bli. Vi tror på de ubrukte mulighetene i vår nasjon, og det er dem vi skal bringe frem i lyset. N. S.-menn og N. S.-kvinner! Vi krever at Dere alle er med på å gjøre vårt lille blad til et stort blad, til fremtidens avis i Norge.

PRESSESJEFEN.

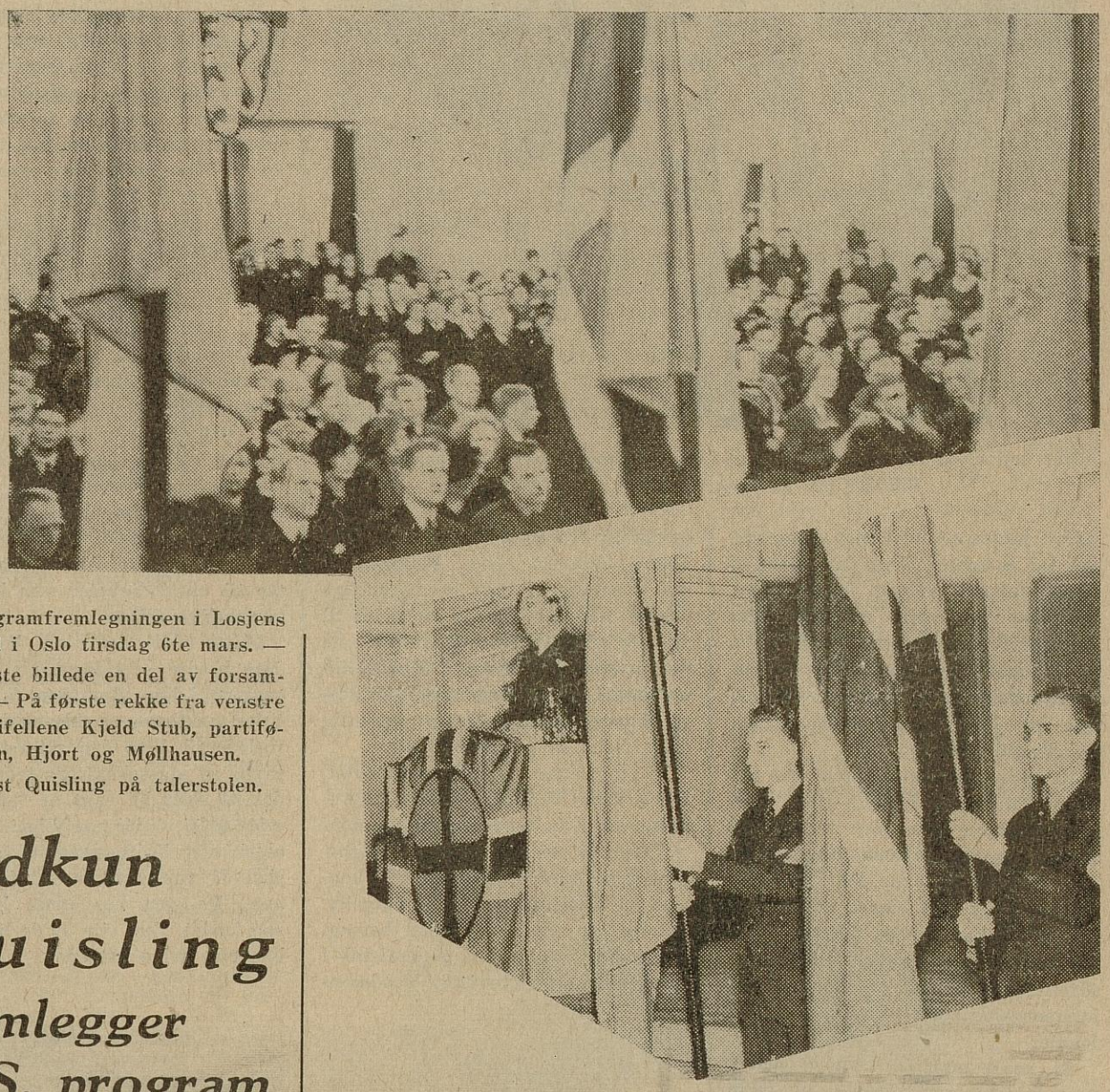

Fra programfremlegningen i Losjens store sal i Oslo tirsdag 6te mars. — På øverste billede en del av forsamlingen. — På første rekke fra venstre ses partifellene Kjeld Stub, partiføreren, Hjort og Møllhausen.
Nederst Quisling på talerstolen.

Vidkun Quisling fremlegger N.S. program.

Logens store sal overfyllt. Opslutning om programmet fra alle samfundslag.

Det blev en strålende aften i Logens store sal, da vår partifører Vidkun Quisling la frem vårt program, hvor Nasjonal Samlings retningslinjer nu er trukket op. Lokalet som jo er et av Oslos største, var fylt til trengsel, såvel i salen som på galleriet. Og det som ikke minst gjorde et sterkt inntrykk: den overveiende del var ungdom fra alle virkefelt i samfundet. Det var en ånd over forsamlingen som ikke kunde undlate å gjøre sin virkning.

Møtet begynte med musikk av hornorkester. Så fulgte flaggparade. Med fedrelandets flagg mellem to St. Olavs-bannere marsjerte en ungdomsfylkning op midtgangen og tok plass foran scenen. Med oprakte hender blev N S kampsang sunget.

(Forts. side 8, spalte 1).

Hvis Oslo var Wien –

Muligheter for den tekniske revolusjon.

Det ukjente, underjordiske Oslo hvorfra hele byen kan lammes.

Der var enkelte her i landet som smilte da man leste at de siste kampene mot de marxistiske oprørere i Wien blev utkjempet i kloakkene. Det var et malplasert smil. Kloakker i en moderne storby er ikke det som godtfolk tenker sig. Det er tvertimot underjordiske betonganlegg som på sett og vis kan måle sig med de nedgravde fortene ved Verdun hvad uinntagelighet angår. Men i Oslo, kjære, i Oslo har man da ikke slikt! Jo, Oslo er på visse måter vel så godt utstyrt som Wien. Der finnes under hovedstadsboernes føtter et underjordisk Oslo som vilde bety den ytterste fare for de glade borgere på overflaten hvis det skulde komme til et maktsammenstøt. Ja, selv under en vanlig generalstreik kunde de som forskanset sig der ned i dypet, skape en forvirring som de ferreste idag kan sette sig inn i.

Forgrenet ut fra Oslos centrum finnes en underjordisk by med betonggater, åpne plasser, ventilasjon, varmeanlegg. Man kan vandre kilometervis gjennem denne byen. Langsomt og tung svinger den to tommer tykke stålluken op av gatelegemet, la oss si for eksempel i nærheten av Folketeatret. Man vandrer ned en solid betongtrapp, mens luken over våre hoder igjen svinger tilbake og ferdslen i Torvgaten fortsetter over den som før. Man kan nu spasere

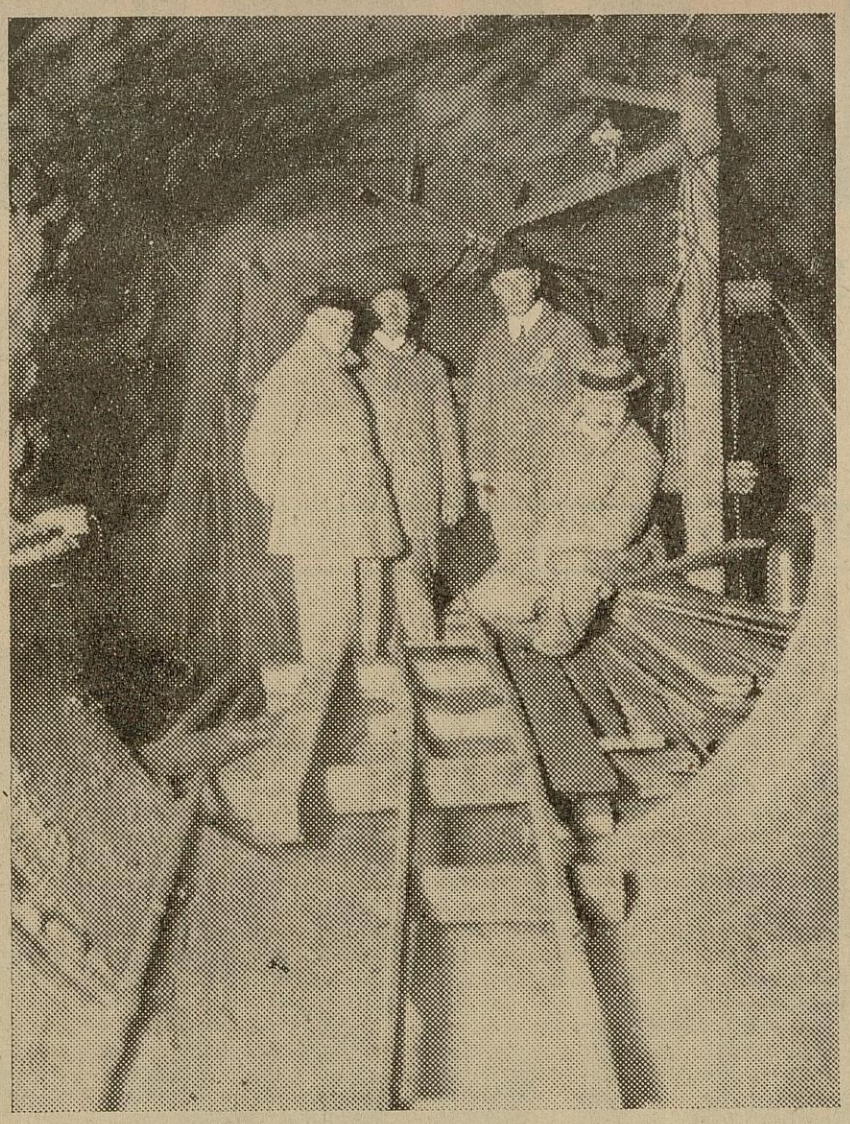

Det underjordiske Oslo bygges ut med betongganger og kassematter. Billedet gir et visst inntrykk av dimensjonene.

under jorden ut over mot Ankertorvet for eksempel, hvor der finnes et annet teknisk anlegg, lyscentralen, som kom til å spille en rolle under en teknisk revolusjon. Merk Dem disse strategiske punktene: Ankertorvet, Folketeatret, og ute ved havnen hovedtunnellens avslutning under Festningen.

Et bedre strategisk punkt enn det er nu, blir også Folkets Hus i den nye skikkelse som blev vedtatt på møte i De samvirkende Fagforeningers representantskap den 7. i denne måned. Der skal blandt annet bygges en ny kjeller med ildsikre hvelv og i denne kjelleren skal Arbeideridretten, som jo er kamouflerte kamporganisasjoner, ha sine centrallokaler.

Så snart man er kommet ned i tunnell-byen som kunde gi både marsjmulighet og opholdsmulighet for en hel hærgruppe, lukker en kjempemessig stålport sig bak en. Den porten vilde det ikke være lett å forsere. Nu ser vi nærmere på det som finnes i tunnellen. Her møter man foruten den underjordiske kloakk også vannledninger, gassledninger, telegraf- og telefonledninger, og signalforbindelse til politi og brandkorps. Alle disse livsviktige forbindelser kan for en stor del av byen settes ut av funksjon her nedefra.

Dette er forhåpentlig bare tankeeksperimenter, men tenker vi oss at Oslo var Wien, slår det oss straks at den kjempemessige Folketeaterbygningen fra sitt flate tak ikke bare kan beherske fullkomment byens hovedpolitistasjon, men en rekke av den vesentlige forbindelseslinjer mellem øst og vest og store partier av byens centrum. Den nedre del av bygget er så sterkt armert som få, kanskje ingen byggverk her i landet, og dessuten med en ny og særlig sterk konstruksjon. Hvis politistasjonen var i statsmyndighetenes hender, kunde ganske vist her kjøres artilleri frem, men som nevnt, er der liten sannsynlighet for at politistasjonen kan holdes bare en time. Folketeatret som vesentlig er reist for borgerlige penger, kan nårsomhelst omgjøres til en mer effektiv Karl Marx-Hof enn den originale. I byggets kjeller finnes underjordiske betongrum av store dimensjoner som for en vesentlig del er leiet av «Arbeiderbladet».

Vi fortsetter tankeeksperimentet. Lysverkenes omformerstasjon på Ankertorvet hvis tendecentral nu kontrollerer en stor del av byens lysforsyning, og skal overta den hele kontroll, er likeledes nesten uinntagelig. Betong og stadig tykkere betong. Her kunde en oprørets generalstab i ro og sikkerhet innrettes. Tendecentralen står i den mest moderne telefonforbindelse med tendeskaper over hele byen. Man kan gi og ta mot ordre. I tilfelle av uroligheter kan en eneste mann sitte ganske trygt ute på Ankertorvet og bestemme hvilke gater det er gunstig å legge i mørke og hvor man skal la mest mulig lys flomme ned over motstanderne. Sett fra luften vilde nattlige uroligheter i Oslo kunne følges som en lysstrøm gjennem visse gater. Fra alle tendeskap vilde de revolusjonære sette alt inn på å opretholde kontakten med generalstaben.

Dette er forhåpentlig bare en mindre hyggelig dagdrøm, men den bygger på faste kjensgjerninger som hvemsomhelst har anledning til å konstatere, men som få utenfor de interessertes krets overhodet vet noe om. I Wien hadde man egne lysverk å sette inn, da lyset gikk ut, og dette var en av grunnene til at oprøret blev slått ned efter omstendighetene lett. I det hele var man bedre rustet. Vi tviler ikke på at også et oprør i Oslo vilde kunne slås ned av lovlydige krefter, men det vilde koste uhyggelig meget, blandt annet formodentlig en sulteblokade av byen. Det er derfor i alle parters interesse at der skapes større samfundsmessig kontroll over de her nevnte våben, om ellers i en given situasjon, fordi de er så lett tilgjengelige, kunde lokke revolusjonære krefter til ubesindigheter som kunde få uhyggelige følger.

Måtte aldri den time komme da våre brødre arbeiderne blev så innspunnet i løgn fra noen få marxistiske makthaveres side at de lot sig forlede til å ta den ytterste konsekvens av klassekampens teori. Og la det til slutt bli sagt at Oslo på en måte aldri vil bli noe Wien. Det blir aldri noe Dolfuss-regime som her skal få representere samfundsordenen. De som her åpner krig mot samfundet, skal vite at de bærer våben mot selve nasjonen.

Svein.

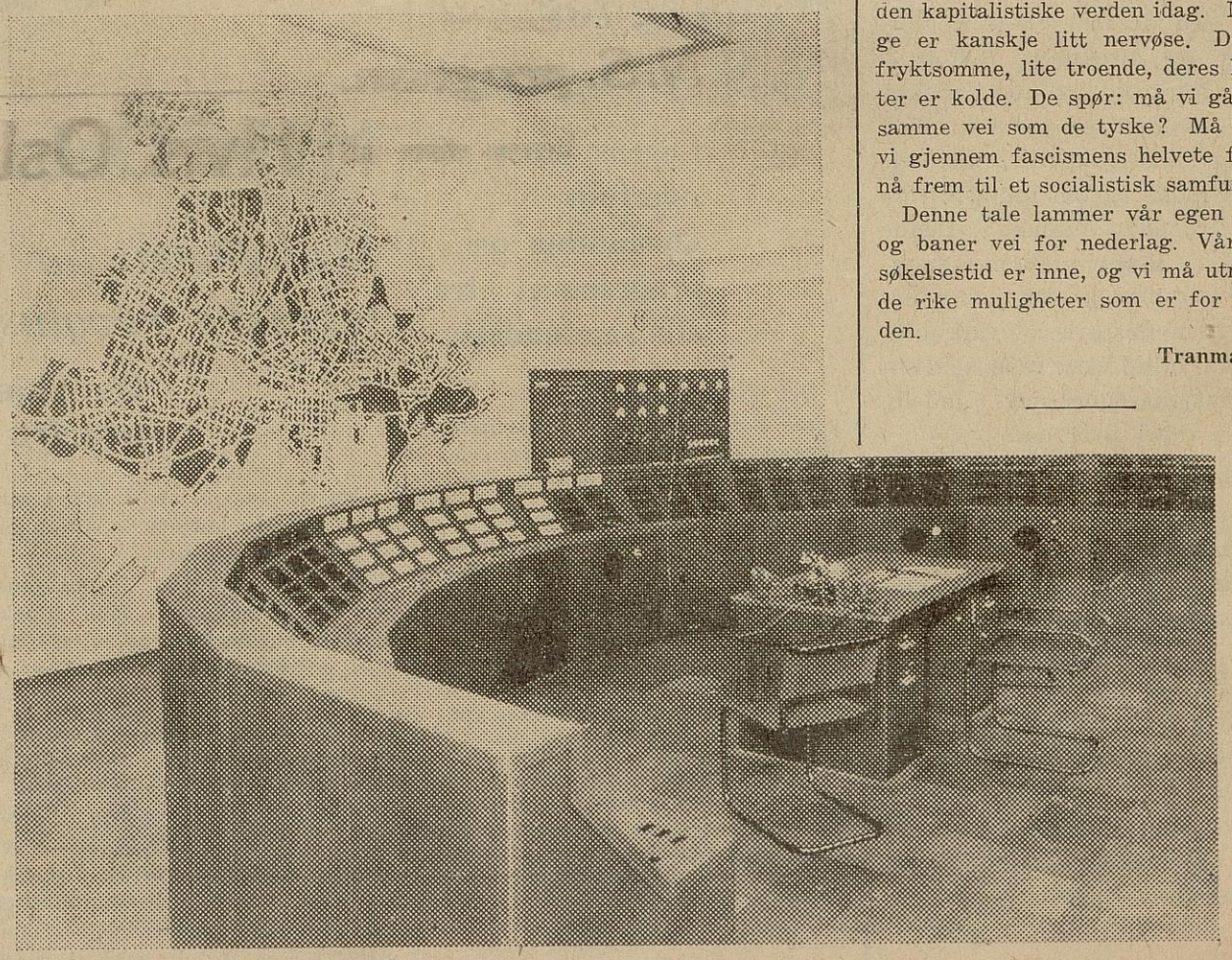

Lyscentralen.

KAN DE DØDE VÅGNE?

Storting og regjering var forleden innbudt til å se «Når vi døde vågner» på Nationalteatret.

NASJONAL SAMLING
organ for Norges arbeidende folk.

Utgiver:
N. S. Presse og Publikasjon A/S.

Politisk redaktør:
VIDKUN QUISLING.

Redaksjonssekretær:
N. H. RØNNING.
Prinsens gate 7. — Telefon 25 204.

Ekspedisjon og annonsekontor:
Akersgaten 7. — Telefon 22 752.

Annonsepriser:

Almindelig plass ...	20	øre	pr.	m/m.
Mot tekst	30	»	»	»
Reservert pl. Tillegg	5	»	»	»
1. side	40	»	»	»

Pressesjef i Nasjonal Samling:
EYVIND MEHLE.

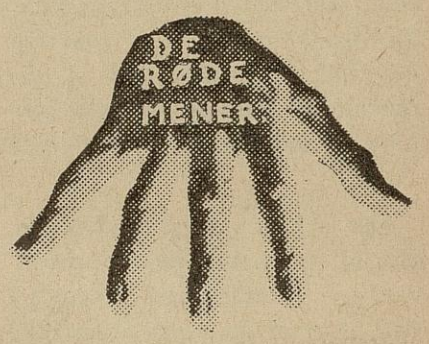

Et foredrag kan nå mange, men det kan gå lang tid mellem hvert foredrag, og en avis kommer daglig og kan til stadighet hamre inn i sine leseres bevissthet en idés fortreffelighet. Det skrevne ord når lenger og dypere enn det talte ord. Hvis arbeiderpressen ikke når frem til de tusener hjem, vil den fascistiske presse trenge inn. Se på valgets resultat. Det skal vår presse ha den største ære for.

Nygaardsvold.

*

Det nuværende samfund står foran sitt Ragnarok. Det er dømt til undergangen. Spørsmålet er nu om enten eller. Enten vi eller de. Enten socialismen eller fascismen. Det er det som karakteriserer situasjonen i den kapitalistiske verden idag. Mange er kanskje litt nervøse. De er fryktsomme, lite troende, deres hjerter er kolde. De spør: må vi gå den samme vei som de tyske? Må også vi gjennem fascismens helvete for å nå frem til et socialistisk samfund?

Denne tale lammer vår egen vilje og baner vei for nederlag. Vår besøkelsestid er inne, og vi må utnytte de rike muligheter som er for hånden.

Tranmæl.

Kriminell naivitet.

En kan diskutere i det uendelige menneskenes planer og hensikter, som forøvrig er underkastet endringer, og som de heller ikke selv er helt herre over hvorledes utvikler sig. Men i det tilfelle hvor det er av avgjørende betydning ikke å ta feil, som i spørsmålet om å overlate regjeringsmakten til arbeiderpartiets marxistiske ledelse, minsker en muligheten for å gripe galt, hvis en istedetfor å høre på herr X's og herr Y's «mening» holder sig til de foreliggende dokumenter og kjensgjerninger. De tillater nemlig med sikkerhet å fastslå den virkelige politikk, som siden femten år, har vært fulgt og fortsatt følges av de *internasjonale marxister* som har bukten og begge endene såvel i det sakalte norske arbeiderparti som i den faglige landsorganisasjon, og som nu har gjennemført *sitt folkebedrag sålangt at også størstedelen av landets borgerlige styresmenn synes rede til å overlate marxistene statsapparatet og dermed muligheten til å oprette det kommunistiske klassediktatur som marxismen forutsetter.*

*

For ikke mer enn halvannet år siden uttalte de borgerlige representanter i stortinget, hvorav størstedelen er gjenvalgt, sig enig i at Arbeiderpartiet er et revolusjonært klasseparti og at det ved en organisert klassekamp kjemper for å erobre statsmakten for å gjennemføre en socialistisk samfundsorden med utenomparlamentariske midler. Og de vedtok for egen regning samstemmig en *tilføielse om at sålenge Arbeiderpartiet holdt fast ved sitt prinsipielle program, som er marxistisk og revolusjonært, må en gå ut fra at dette program er grunnlaget for partiets virksomhet, bestrebelse og mål, og at det vil bli søkt virkeliggjort.*

Det er den samme nasjonale guttaperka-elite som i sin evne- og viljeløshet nu vil gi makten til marxistene, fordi «det er ikke så farlig».

*

På det norske Arbeiderpartis landsmøte i 1930 oplyste partisekretæren Einar *Gerhardsen* at organisasjonskomiteen for *arbeidervernet* som var nedsatt av partiets centralstyre og sekretariatet for den faglige landsorganisasjon hadde sendt en delegasjon til Østerrike *for å studere arbeidervernet der, og at denne herunder hadde tilveiebragt et materiale som var i høieste grad verdifullt og av interesse.*

Videre uttalte partisekretæren (se protokollen fra landsmøtet side 92 m. fl.): «Hvad angår det direkte spørsmål om anskaffelse av våben tør det finnes flere utveier, og disse håper vi at komiteen kan vise. Det er som man vil forstå, såpass ømtålige spørsmål at det ikke *kan* gjøres til gjenstand for behandling her.»

Det er partiets generalsekretær som uttalte dette. Og partiets tidligere forsvarsminister, *Fr. Monsen* fremholdt ved samme leilighet at nu var det skapt klarhet på det punkt hvor det var mest nødvendig å være klar, nemlig i forholdet til arbeiderklassens egne maktorganer, arbeiderklassens *bevebning*. «Vi *vil, sa den fhv. forsvarsminister, at arbeiderungdommen skal bibringes forståelse av hvor nødvendig det er at den dyktiggjør sig i våbenbruk». Og han opponerte mot at det bringes en snev av passifisme inn i den revolusjonære agitasjon ved at enkelte innvender «at det er ikke så sikkert at de vil få BRUK for det.»*

Det er disse sabelraslere som

Send oss

lokale oplysninger.

Alt av interesse i lokale aviser må Du vennligst klippe ut og spandere konvolutt og porto på, og sende til pressesjefen, Nasjonal Samling, Prinsensgt. 7, Oslo. — Vi har ikke anledning til å følge med i alt som skrives om vår bevegelse, og de medlemmer som allerede har sendt oss slike utklipp, takker vi. Tro ikke at noen annen gjør det. Gjør det selv. Det er ikke alle som ser alt. Får vi dobbeltmeddelelse, skader ikke det.

Også alt det som hender i herredsstyrer og bystyrer av interesse, bør vi få vite, selv om det ikke er kommet frem på trykk. I det hele tatt, hold Dig i kontakt med oss. Skriv alt til oss som Du mener har interesse for vår bevegelse. Vi er ikke noe Oslo-organ, vi er et blad for hele landet.

SPORT I FÅ ORD.

5. mars: Finnen Heikinen tar Holmenkollens 50 km., 78 sekunder foran Bergendahl.

6. mars: Vi våkner til en ny forskrekkelse: Hadeland på glattisen i skråplan-økonomiens rike. Norsk skitropp til Finnland følger efter.

7. mars: Hadeland over til profesjonismen. Hvad vil skøiteforbundet?

8. mars: Virvar i hovedlandsrennets 30. km. i Porsgrunn. Sigurd Vestad nr. 1 med 2,07,31. Nord-Norges 30 km. vinnes av Sverre Aasen, Sulitjelma 2,04,35.

9. mars: Al Brown nekter å slåss. Sanstøl?

10. mars: Porsgrunn har en stor dag. Spesiell 18 km.: Arne Rustadstuen 1,14,14. Kombinert 18 km.: Oddbj. Hagen 1,09,41.

11. mars: Mer Porsgrunn. — Kongepokal Hans Vinjarengen. Spesielt hopp H. Kleppen. Damenes pokal Hans Vinjarengen.

Edith Pedersen ny rekord 100 m. svømning.

Facit:

Navnene: Rustadstuen, Vinjarengen.

Sensasjonen: Hadeland.

Nettop nu: Svømmeuken.

Derefter: R. Jørgensen går inn for Freidig i Holmenkollstafetten.

T. S.

Litterær svindel møter politisk svindel.

Hr. Hambro trykker hr. Feuchtwangers hånd.

En litteraturprofessor som hater det moderne Tyskland og er sannhetskilden om dets åndsliv.

Da Lion Feuchtwangers forrige bok, «Jerusalems Undergang» («Der jüdische Krieg») kom ut på norsk, hadde jeg fornøielsen av å anmelde denne pussige, velskrevne og stundom elegante historiske forfalskning, som bygget på en i og for sig så tvilsom kilde som Flavius Josephus. Lion Feuchtwangers nye historiske forfalskning, «Søsknene Oppenheim» («Die Geschwister Oppenheim»), akter jeg derimot ikke å anmelde. Den bygger på en ennu mer tvilsom kilde enn Flavius Josephus, nemlig Lion Feuchtwangers fantasi. Men den gir sig ut for å skjenke leserne et innblikk i tysk historie av 1933.

Det er farlig å forsvare tysk historie av 1933, like farlig omtrent som det vilde ha vært for Flavius Josephus å forsvare de første kristne, hvad han heller ikke innlot sig på og forresten heller ikke hadde forutsetninger for. I almindelighet var det på det tidspunkt uendelig meget lettere og virket overordentlig meget troverdigere å fastslå at tilbederne av fisken innskrenket sig til å begå ritualmord og spytte på keiserens billede. I året 1933 anvender Lion Feuchtwanger denne fremgangsmåte på nasjonalsocialismen.

Nei, jeg skal ikke anmelde Feuchtwangers bok. Jeg skal bare fastslå at jeg skulde ønske å se den ansvarlige anmelder som uten å ha politiske bihensikter våger å påstå at dette arbeidet er et kunstverk. Eller den bokhandler som vil fortelle denne endeløse kjedsommeligheten bør kjøpes som underholdningslitteratur. Ganske visst har litteraturprofessor Paasche som hater det nuværende Tyskland med en intensitet som var et mer positivt formål verdig og som holder offentligheten underrettet om moderne tysk åndsliv, ofret verket en meget inngående omtale, men han innskyter forsiktigvis: «Men kanskje overdriver dikteren. Om han gjør det, røper han det ihvertfall ikke.» Jo, ærede hr. professor, det røper han. Tysklands samling kalles et «grotesk skuespill», den nasjonalsocialistiske ungdom omtales som «leiesoldater», Hitlers bok «Mein Kampf», som selv en utpreget motstander som Heiden kaller «en fortrinlig bok, full av skarpe iakttagelser og ofte utmerkede formuleringer» er hos Feucht-

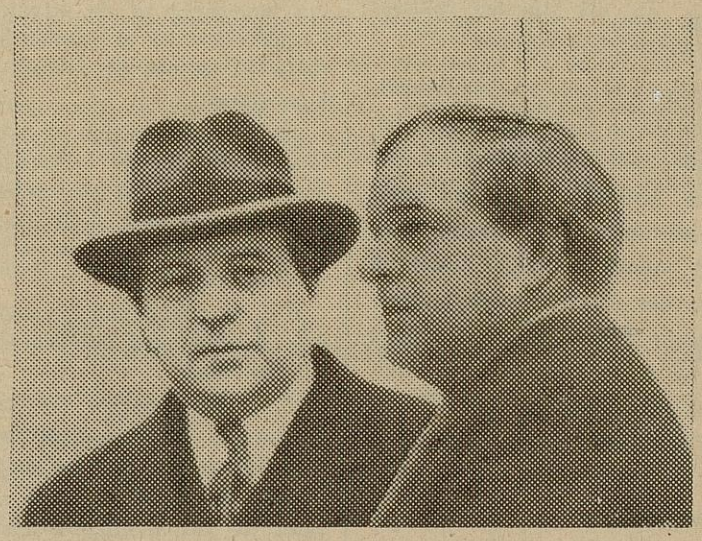

Til venstre politikeren hr. Hambro. — Til høire ikke hr. Feuchtwanger, men litteraten hr. Hambro.

Storartet Utvalg i stilfulde, solide Møbler. Utstilling Mallergaten 11.

Carl Paulsen.

wanger «den uappetitlige lektyre», «den urenslige bok», «en bok man får brekningsfornemmelser av». Merkelig nok fortelles det samtidig om dem som får brekningsfornemmelsene at de «lo rungende» når de leste boken, en såvel psykisk som fysisk umulig dobbeltreaksjon. Om den tyske kronprins fortelles det at han hadde en jødisk elskerinne som kom til Feuchtwangers helt efter bruddet med prinsen,» som formodentlig ikke hadde lagt skjul på sitt jødehat, lurvet som han er.» Vi har hørt meget om den tyske ekskronprins, men for første gang at han er lurvet. Skildringen fortsetter videre på denne karakteristiske måten: «Hun dukket op igjen fra dette eventyret med prinsen. — — — Gustav følte plutselig et brennende begjær. Han grep henne med de sterke, hårede hendene.»

Om «Mein Kampf» heter det at man må holde sig for ørene «for ikke å høre på det gale, radbrukkede sproget.» Ja, slik står der faktisk: «gale, radbrukkede sproget.»

Naturligvis er alle nasjonalsocialister imbesile og bestialske svin. Hitler omtales som «barbarføreren». Når man har lest Feuchtwangers verk, sitter man igjen med skamfølelse, ikke på vegne av Hitler, men på vegne av det ellers kulturelt høitstående norske forlag som har ment å kunne by vårt publikum noe slikt. Mon det utmerkede forlag har tenkt på det parodiske i at det samtidig sender ut en kulturelt og intellektuelt høitstående bok som Aldous Huxleys «Kjærlighet mellem paralleller». Huxley vil sikkert finne det mindre smigrende å måtte gå i parløp med Lion Feuchtwanger. Jeg skal citere et dikt av Wordsworth som innleder den norske oversettelse av «Those barren Leaves» som boken heter i originalen:

Enough of Science and of Art
Close op those barren leaves.
Come forth an bring with you a heart
That watches and receives.

7/3. Lagtinget fastholder sin anmerkning om kvinners adgang til å bli prester. Når lovforslaget nu går til plenum ventes det forkastet, hvorefter kvinner hverken kan bli prester, diplomater eller statsråder.

8/3. Oslos borgermesters forslag om innløsning av de private aksjer i sporveiene til et samlet beløp av 3,218.682 kroner er tiltrådt av formannskapet.

9/3. En deputasjon av høire med Hambro og Bærøe i spissen søker statsministeren for på høires vegne å henstille til ham å undersøke muligheten for dannelse av et flertallsministerium.

10/3. A.s Hafslund fremlegger sitt årsregnskap med et overskudd på 2,5 millioner.

11/3. Telegrammer fra Barcelona melder om erklært generalstreik over hele Spania fra mandag natt.

12/3. Et fredelig opgjør er resultatet av forhandlingene mellem de stridende parter i storkonflikten ved Oslo kommune.

Statsministeren avviser høires tanker om borgerlig samlingsregjering — iallfall for tiden.

13/3. Estland erklærer beleiringstilstand.

Huxley er så langt vekke fra nasjonalsocialismen som noe menneske kan være. Men han aner iallfall den nye tid, selv om han møter den med forsiktig ironi. — Det som har funnet uttrykk også i den særtyske form for den nye åndsstrøm i verden, nasjonalsocialismen, er også her et nytt og utvidet frihetsbegrep, en vilje til å gi det nuværende åndelige og materielle kaos ny form, en ny følelse av brorskap mellem menneskene, og en bestemt vilje til å slå ned åpen eller skjult borgerkrig, til å tvinge frem samfølelse og enighet og skaperglede innenfor en nasjon, og som endelig mål også samfølelse og enighet mellem alle verdens nasjoner fordi det folk som har funnet sig selv og sin egenart, også vil respektere andre folk og deres egenart. Se på Hitlers ordning av forholdet mellem Tyskland og Polen! Litteraturprofessor Paasche håner det tyske slagord «Gemeinnutz geht vor Eigennutz». Men nettop dette ordet står tvers over inngangen til den nye tid. Og de som ikke anerkjenner at det felles beste skal gå foran den enkeltes utfoldelse til skade for det felles beste, vil heller aldri kunne begripe hvorfor Feuchtwangers helter som lurer og bedrar og anbringer penger i utlandet og undergraver så godt de kan, aldri kunde finne sig til rette i det nye Tyskland.

At hr. Carl Joachim Hambro ikke kan glemme at han står i skyldskap til slekten Feuchtwanger gjennem sin fars-ett Hamburger, og i Morgenbladet erklærer at «Søsknene Oppenheim» kanskje vil gjøre den nye tids forsvarere i Norge mer beskjedne, er tilgivelig, så meget mer som Hambro står så helt utenfor alt som skjer i moderne åndsliv at han ikke engang kan brukes lenger i vårt lands konservative parti. Men vi skal nok se at der også finnes andre som lager politikk også av Feuchtwangers makkverk, og dem kan vi i all beskjedenhet ikke møte bedre enn ved de gamle kristne dyder, tro, håp og kjærlighet, tro på menneskehetens fremtid, håp om sannhetens seir og kjærlighet til våre medmennesker, også dem som ikke vet bedre.

EYVIND MEHLE.

SKRIV TIL OSS,

SKRIV BARE OM EN SAK AD GANGEN.

SKRIV KORT.

SKRIV SAKLIG.

Ukens filmprogram i Oslo har bare en film av allerførste kalsse. Det er «Ærer de unge» som nu er overført til Kino-paleet efter å ha gått i flere uker på Casino. I denne filmen møter vi en ny tids syn på ungdom og opdragelse, det gjelder ikke først og fremst å få karakterer, men bli karakterer. De som har fortalt at når jødene forlot Tyskland, vilde de ikke bli filmskuespillere igjen, bør se denne filmen. Det er en hel garde av unge talenter som her dukker op. Nasjonalsocialismens symboler er så diskret anbragt at mange tilskuere ikke merker dem, en liten vimpel på formasten av seilbåten, et merke i trøieopslaget på enkelte optredende. Mot bakgrunn av dette enkle og menneskelige mesterverket som er så enkelt og menneskelig at mange filmtravere ikke opfatter den dypeste undertonen i det, virker det pinlig å se en annen tysk film «Prinsens unge kjærlighet» på Colosseum. Forhåbentlig er den allerede tatt av plakaten når dette leses. Bortsett fra det idiotiske og stil-løse rør i filmen, operette, tragedie, drama og alt mulig rotet sammen, har en altfor ivrig instruktør eller hvem det nu er søkt å presse enkelte visdomsord fra det nasjonalsocialistiske forråd av almensetninger i handlingen. Plutselig sier for eksempel disse mennesker fra det syttende århundre at arbeide vanærer ingen og prinsen legger selv ryggen til, og meget annet lignende. Det er denslags tendens som virker mot sin hensikt, og som nettop venner av det nye Tyskland som har de beste forutsetninger for å dømme, har grunn til å advare våre tyske venner mot.

Film-Ola.

---

et godfjottet borgerskap og dets godfjottede politiske eksponenter nu vil gi kommandomyndigheten også over landets politi og stridskrefter og herredømmet over alle statens vektstenger. — Og det mens jorden i Europa skjelver, og kanontordnen og mitraljøsenes knitring i Wien ennu ikke er dødd hen, og en ikke liten del av vårt eget folk på grunn av arbeidsløshet og gjeldstrykk er ferdig til enhver fortvilet handling.

*

Før de borgerlige i sin politiske impotens lar dette skjebnesvangre skje, vil vi som sagt anbefale dem å se litt nærmere på de tallrike og talende dokumenter og kjensgjerninger som foreligger i spørsmålet. Å overlate regjeringsmakten til Arbeiderpartiets marxistiske ledelse, disse arbeidernes, bøndenes og folkets fiender, er ikke bare rettsstridig og et brudd på konstitusjonen. Det er å kaste vårt land ut i det ukjente fylt av skjebnesvangre muligheter. Det er en risiko som ingen har lov til å ta på landets og folkets vegne, selv om det skulde vise sig at lykken er bedre enn forstanden, og selv om de var villig til å sette sitt eget hode og alt sitt i pant på at det går godt.

Om det går godt, kan ingen vite. Og om det går galt, risikerer de allikevel liv og eiendom, om ikke på ene, så på den annen måte. Men vi for vår del vil allerede nu ha sagt fra: *Den som overlater regjeringsmakten til en revolusjonær, marxistisk partiledelse, gjør sig skyldig i en forbrytelse mot vårt land og vårt folk.*

V. Q.

Bilag til «Nasjonal Samling» nr. 1 – 1934.

Orden og Rettferd.

PROGRAM
FOR
NASJONAL SAMLING
(NS)

Innledning.

Norge er midt oppe i en skjebnesvanger brytningstid. Revet med i den almindelige verdenskrise, splittet og svekket i klassekamp og partistrid, med vékt og vinglet styre, står det norske folk nu ved en avgjørende skillevei.

Verdenskrisen og Norges krise skyldes ikke materiell fattigdom. Utad er det en organisasjonskrise, økonomisk og socialt, pengeteknisk, politisk og i rettslivet. Men krisen er først og fremst det ytre synlige uttrykk for store åndelige omveltninger som følger et historisk tidehverv. Sitt krasseste uttrykk har denne åndelige krise fått i den fremherskende *egoistiske materialisme* som dreper idealitet, tro og offervilje, og skaper uro i samfundslivet og i menneskesinnene. Vår tid er preget av stigende oplysning, av spesialiseringen, maskinteknikken og stordriften, og viser en veldig økning i den gjensidige avhengighet mellem menneskene og i trangen til social rettferd og trygt samvirke. Men samtidig ser vi hvordan enkeltpersoner og partier, økonomiske og faglige sammenslutninger hensynsløst *utnytter og tilsidesetter* folket til selviske formål. Både i sin marxistiske og i sin liberal-kapitalistiske utformning er denne materialisme en fiende av det *rettferdige og solidariske samvirke* som tidens utvikling tvinger frem.

Den kapitalistiske liberalisme har hatt sin historiske misjon, men har nu utspilt sin rolle og er dømt til å vike for den nye tids krav. Marxistene på sin side utdyper og utnytter vanskelighetene og søker ved et folkebedrag å ta monopol på utviklingen for å bane vei for den internasjonale kommunistiske slavestat. Og de borgerlige partier går på akkord med dem og deres system uten evne og vilje til å sette noe nytt og sterkt inn.

Vårt land er ikke tjent hverken med marxismens klassekamp og partityranni eller med de borgerlige partiers la-skure-politikk og deres innrømmelse til marxismen. De er to sider av samme materialistiske livssyn. Ingen av dem kan møte folkets lengsel efter en ny og bedre tid. Begge øder de velstand og folkekraft og fører kultursamfundet mot undergang.

Frihet og selvbergingsvilje, den enkeltes tiltak og eiendomsrett er dypt rotfestet i det norske folk, og er grunnlaget for all fremdrift. Menneskene er ulike og skal verdsettes efter dugelighet, ydelse og ansvar, ikke efter penger, byrd eller stand, og heller ikke efter gruppetall eller ut fra overfladisk likhetsmakeri. De beste skal lede, med stor myndighet og sterkt ansvar. Men der skal være likhet for loven og like gode utgangsvilkår for alle. Alle skal som frie mennesker ha sitt eget hverv og virke, men arbeide sammen til gjensidig nytte for sig selv og for det hele. Over den enkeltes interesser og krav må stå hensynet til hele folkets velferd. En nasjon er en *organisk enhet,* og et folkesamfund har leverett og mål langt utover de enkelte personer og grupper.

Tidens vanskeligheter kan bare overvinnes ved en *offervillig og handlekraftig nasjonal samling* som holder fast ved disse grunnsetninger, og som setter i høisetet hensynet til landets og folkets vel som overordnet den enkeltes interesser og alle partier og klasser. Lik alle andre folkesamfund som vil berge sig fra en alvorlig krise og gjenfødes, må også det norske samfund hente *nytt liv fra det nasjonale grunnlag* som det er bygget på. *Solidaritetstanken,* tidens skapende tanke, må gis nye former og nytt innhold i pakt med vårt folks kulturbærende og etiske verdier. Bare en slik åndelig og nasjonal reisning som er gitt øket kraft ved det som er godt i de sociale ideer, vil ha styrke til å fri Norge fra marxister, partipolitikere, pengevelde, og alle de andre krefter som holder på å bryte ned vårt retts- og kultur-samfund, og til å gjennemføre de store reformer som er nødvendig for nasjonens fremgang, og som svarer til den nye tid og dens krav. Denne bevegelse er den norske egenart av den nye livsanskuelse, en *norsk, ny og sann socialisme* som vil orden og rettferd, forener frihet og forskjellighet med fellesskap, bevarer verdier og ikke former. Det er den store og sterke nasjonale politikk som bygger og bøter, og kan *reise landet.* Krisen rummer ikke bare farer, men lover *rik fremgang for det folk som evner en samlet innsats.*

Nasjonal Samlings mål er:

Nasjonal enhet uten klassemotsetninger og partier, et solidarisk norsk folkesamfund bygget op organisk på yrkeslivets grunn, med et sterkt og stødig styre.

Ut fra dette grunnsyn vil bevegelsen gjennemføre følgende

PROGRAM.

I. STATEN OG SAMFUNDET.

1. En handlekraftig *nasjonal riksregjering* uavhengig av partipolitikk.
2. Nasjonens kultur- og næringsliv organiseres i *selvstyrende legaliserte yrkeslag* (laug) som danner bindeledd mellem den enkelte og staten, under statens kontroll. Et *riksting* av yrkeslagene organiseres og gis innflytelse på rikets styre.
3. *Statsforvaltningen rasjonaliseres* med sterk øking av fagkyndiges innflytelse, av den enkelte embeds- og tjenestemanns personlige ansvar og myndighet, og med skarpt skille mellem den almindelige forvaltning og statens forretningsdrift.
4. *Det kommunale selvstyre omlegges,* og kommunene undergis effektiv statskontroll. Fylkesmennenes stilling som organ for regjerings-

makten styrkes. Grundig opprydding i de kommunale gjeldsforhold. Skarpt skille mellem statens og kommunenes opgaver og ansvar.

5. *Lov og rett håndheves uavkortet.* Staten overtar alt politi. Korrupsjon og uhederlighet bekjempes strengt. Det skapes vyrdnad for domstolene. Legfolks deltagelse i rettsavgjørelser innskrenkes. Kriminalreform og mer nasjonal civil-rett.
6. De offentlige finanser ordnes efter en flerårig *finansplan* med streng økonomi og minst mulig trykk på arbeidslivet. *Samskatt* innføres, og skattene bringes efterhvert ned på et rimelig nivå, ens for hele riket. Bundne utgifter løses.
7. *Frivillig arbeidstjeneste* innføres for all frisk ungdom for å styrke solidaritetsfølelsen og som et ledd i arbeidet for å bygge landet.

II. ARBEIDSLIVET.

8. *Rett og plikt til arbeid for enhver.* Ethvert ærlig arbeid skal aktes enten det er kroppsarbeid eller åndsarbeid.
9. Den enkeltes tiltak og eiendomsrett trygges innenfor rammen av en *planøkonomisk* ordning av produksjon og omsetning med full utnyttelse av landets muligheter. Stat og kommuner skal ikke drive næringsvirksomhet hvor ikke sterke samfundsmessige hensyn krever det. Kooperasjonen skal være upolitisk.
10. *Tidsmessig utbygging* av samferdselsmidlene til lands, til sjøs og i luften, og av våre vannfall, under størst mulig bruk av private anbud.
11. Lockout og streik forbys. En *arbeidets lov* fastsetter arbeidsgivernes og lønnsmottagernes rettigheter og plikter, deres innbyrdes samarbeid og bestemmer hvorledes interessetvister i arbeidslivet skal avgjøres. For å verne bedriftene og deres funksjonærer og arbeidere mot misbruk, endres også børs- og aksjelovene, og ledelsens personlige ansvar skjerpes.
12. *Arbeidsløsheten bringes til ophør* med alle gagnlige midler efter en landsomfattende arbeidsplan. Arbeidstiden og arbeidsårenes antall reguleres i samhøve med teknikkens utvikling så all ungdom kan komme i arbeid. Det tilgjengelige arbeid påsees fordelt rimelig og rettferdig; misbruk med dobbeltstillinger og med ansettelse ved bekjenskaper hindres. Forsorgsordningen legges om som et ledd i en samlet planmessig *socialreform.* Arbeidsføre skal ikke ha bidrag, men skaffes arbeid.
13. Et *rasjonelt pengesystem* med fast pengeverdi på et nivå som landets næringsliv er tjent med.
14. *Bankvesenet omordnes* og centraliseres. Kredittgivningen skal tilgodese næringslivet over det hele land og like meget de små næringsdrivende som de store. Kapitalen skal tjene arbeidslivet. Rentebyrden lettes. Skadelig spekulasjon og urimelig arbeidsfri inntekt hindres. Spareinnskudd og alders- og livstrygd sikres.
15. En *nasjonal bondepolitikk* som trygger en fri selveiende bonde- og småbrukerstand, sikrer landets matforsyning og letter nydyrking og bureising. Gjeldsopgjør og regulering av beskatning, tollavgifter, markeder og priser så landbruket blir lønnsomt.
16. *Skogsaken fremmes* i stor målestokk. Skogrekruttskoler. Skogens avkastning økes ved rasjonelle bruksmåter og ved kultur- og veiarbeider som samtidig gir jevnt arbeid året rundt for skogsarbeiderne. Disses kår skal bedres, deres adgang til å bli selveiere lettes.
17. *Fiskerne støttes* ved hjelp til organisert samdrift, ved arbeid for bedre fiskeprodukter, bedre organisert utførsel, øket innenlandsk omsetning, modernisering av opbevaringsmåtene og transporten, samt gjeldsordninger og lettet overgang for fiskere til jordbruk. Vaktholdet mot fremmede trålere gjøres effektivt.
18. Energisk ophjelp av *håndverk, hjemmeindustri* og *småbedrifter.*

III. INDIVIDET, SLEKTEN OG FOLKEHELSEN.

19. *Den enkeltes ansvar* for å berge sig selv skjerpes. Enhver søkes stilt på den plass hvor han best kan nytte sine evner og krefter til det heles vel.
20. *Familien og hjemmet vernes.* Vyrdnaden for kvinnens virke i hjemmet og for morskallet høines. Politisk, rettslig og yrkesmessig *likestilling mellem mann og kvinne.* Barnetrygd gjennemføres og folketrygd for gamle og uføre.
21. *Folkehelsen styrkes* ved bedre hygiene og bedre boligforhold, ved å motarbeide alkoholmisbruk og ophjelpe sund folkeidrett. *Vern om folke-ætten;* vaneforbrytere, sinnssyke, og arvelig sterkt belastede personer, som efter sakkyndiges mening ikke kan få sunde barn, berøves forplantningsevnen. Strengere kontroll med utlendingers opholdstillatelse og innvandring.

IV. SKOLE OG ÅNDSLIV.

22. *Kristendommens grunnverdier vernes.*
23. *Bedre skoleutdannelse* på kortere tid med større vekt på karakterdannelse, samfundsånd, kroppsutvikling og det praktiske livet. En *samlet skoleplan* med spesialisering efter den enkelte elevs anlegg og fremtidsplaner, og efter samfundets behov. Ved stipendier bekoster staten den høiere utdannelse av særlig begavet ungdom. *Forskningsinstitutter og fagskoler* utbygges.
24. *Fritt åndsliv* med organisert selvstyre under statens tilsyn og kontinuerlig økonomisk støtte.
25. Presse, teater, kringkasting, film og andre kulturformidlere skal *fremme nasjonens interesser.* Samfundsfiendtlig propaganda og utbredelse av klassehat forbys.
26. Den naturlige sammensmeltning av de to målfører til *ett norsk skriftsprog* fremmes, men uten tvang.

V. FORSVARET OG UTENRIKSPOLITIKKEN.

27. *Forsvaret styrkes,* særlig sjø- og luftforsvaret. Hær, flåte og luftvern organiseres til sterkt samarbeid.
28. Utenrikstjenesten gjøres praktisk og effektiv. Det stakes op klare linjer for en *målbevisst nasjonal handels- og utenrikspolitikk.*
29. *Handelspolitikken* skal især arbeide for å skaffe folkehusholdet fast grunn og for å holde oppe utførsel og skibsfart. Varer som kan frembringes forsvarlig og tilstrekkelig innenlands, skal ikke hentes utenfra. Utenom denne selvberging arbeides for øket varebytte med andre land, om nødvendig på grunnlag av gjensidighet. Norske tiltak i fremmede land skal ha aktiv og målbevisst politisk støtte. Norges interesser i polarstrøkene hevdes våkent og sterkt.
30. *Utenrikspolitikken* skal søke tilknytning til rase-, kultur- og interessebeslektede folk verden over for særlig på denne fellesgrunn å gjøre vår innsats i folkenes verdensfellesskap.

Overalt må gjelde at hensynet til hele landet går foran enkeltpersoners, partiers- og landsdelers særinteresser. Egen nytte gjennem folkenytte.

Vi er ett rike. Vi skal bli ett folk.

Dette Nasjonal Samlings program er fremlagt på Partitinget og godtatt av Rådet 28.—29. januar 1934 samt stadfestet av undertegnede partifører 15. februar 1934, efterat hensyn er tatt til fremkomne bemerkninger.

Vidkun Quisling.

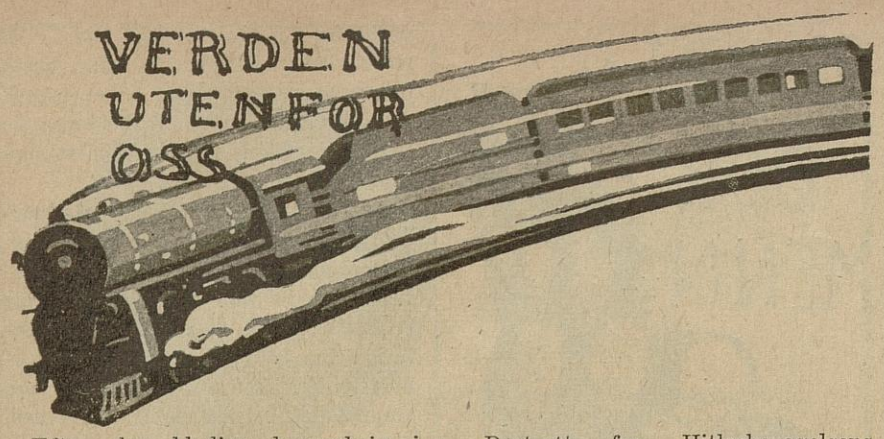

Efter den blodige borgerkrig i Østerrike, da Dollfuss ved hjelp av hær, politi og hjemmevern knuste de østerrikske marxister på en så hårdhendt måte, at man f. eks. selv i England mistet all sympati for ham, har man stadig sett forlydender i pressen om, at han snart vilde være ferdig som kansler. Den lille mann, «kansleren i lommeformat», «Milli-Metternich», som folkevittigheten har døpt ham for, sitter imidlertid fremdeles i sadelen. Om få dager skal han også reise til Rom for å konferere med Mussolini og den ungarske ministerpresident Gømbøs om inngåelse av en økonomisk trippelallianse med politisk sikkerhet» garanteret av Italia for de efter verdenskrigen gjenværende rester av begge de to tidligere østerrik-ungarske unionsbrødres territorium. Samtidig forbereder han hjemreisetillatelse for de landflyktige Habsburgere med henblikk på en senere gjenoprettelse av monarkiet med prins Otto som regent. Det er således ikke bagateller, som hr. Dollfuss er optatt av nu efter borgerkrigen er endt, og det skal villig innrømmes, at store ting er igjære, hvis han bare ikke plutselig skulde bli kastet ut av sadelen, så det hele vil måtte gjøres om igjen.

Mulighetene for at så skal skje er ikke bare de meget omskrevne og tungt veiende økonomiske momenter for «Anschluss» (tilslutning til Tyskland), men faren ved hans antityske holdning i det hele tatt. Vel er det så, at det tidligere i selve Tyskland har vært et ganske sterkt motsetningsforhold mellem syd- og nordtyskere, men dette motsetningsforhold tilhører en svunden tid i Hitlers Tyskland, idet han som ingen annen har forstått å borteliminere det. Dollfuss rider imidlertid ennu på det i Østerrike, idet hans eget folk med undtagelse av Wiens befolkning, som er et tysktalende konglomerat av alle det tidligere dobbeltmonarkis folkeslag, er likeså rene sydtyskere som f. eks. bayerne, og den slags følelser mot de nordligere stammefrender kan ennu holdes ilive bare ved kunstig ernæring. I det lange løp vil det dog allikevel forsvinne av sig selv, særlig hvis det, som det ser ut til, vil lykkes Hitler, som er født østerriker, å føre det tredje rike frem til ny storhet og makt uten klassekamp og motsetningsforhold.

Dollfuss' velvillighet mot jødene er også et vanskelig punkt for ham, idet kjennere av østerrikske forhold ikke kan undgå å legge merke til de sterke anti-jødiske strømninger som gjør sig gjeldende blandt den ariske befolkning, særlig nu efter masseinvasjonen av rikstyske jødiske emigranter har bragt jødene i Østerrike i forgrunnen ennu mer enn tidligere. Jødene er selv mere enn opmerksom på det, og det var særdeles karakteristisk, at de under borgerkrigen forlot Wien i mengdevis og reiste til Warzawa, til tross for at de østerrikske nazister ikke løftet en lillefinger for å delta i de blodige begivenheter.

Bortsett fra Hitlerbevegelsens voldsomme direkte virkning på hans østerrikske hjemstavnsfolk hvor nasjonalsocialismen nu er den eneste bevegelse som kan bringe forening mellem by og land, mellem arbeider og bonde, er det således mere enn nok av faremomenter tilstede utenom for den lille dristige rytter i den østerrikske statssadel, men så lenge han kan stole på krigsmakten inklusive hjemmevernet lar han sig som cæsar ikke rokke enn si kaste av.

I Spania oplevet man for noen år siden, at Primo de Rivera skulde kopiere Mussolini og opkaste sig til diktator, slik som Dollfuss nu har gjort i Østerrike, uten å være i besiddelse av il Duces veldige evne til å gjennemsyre hele folket med sine nye og store idéer og virkelig å makte å få den store masse med sig. Hans førerskikkelse holdt ikke mål, og da det viste sig tegn til frafall i bajonettenes rekker, trakk han sig tilbake, hvorpå det hele sprakk og endte med katastrofe. Dollfuss har ennu igjen å bevise, at han kan makte opgaven på en ganske annen måte enn sin spanske kollega, selv om både viljen og energien er ubestridelig.

Grundtvig Gundersen.

ABONNENTER PÅ DET TIDLIGERE «N. S.»

Abonnenter på det tidligere «N.S.», vår valgavis i høst, vil, som forutsetningen var, få vårt nye blad for den tid de betalte for, det vil for halvårsabonnenter si til utgangen av april iår. Da vi i det nye aksjeselskapet ikke har alle abonnentlistene, må vi be slike tidligere abonnenter vennligst sende meddelelse på et brevkort til «Nasjonal Samling»s ekspedisjon, Soelbergs boktrykkeri, Akersgaten 7, Oslo.

NASJONAL SAMLING

Knappe og konsise meddelelser om møter som skal holdes eller er holdt, kan for fremtiden komme inn under denne rubrikken. De ansvarlige i alle avdelinger må sørge for at meddelelsen er redaksjonen i hende senest innen tirsdag morgen, men helst allerede lørdag.

N S er en nasjonal, norsk bevegelse.

Quisling understreker det i et stort intervju i den tyske presse.

Hitler: Hvert land må ordne sin fremtidige statsform ut fra sine egne forutsetninger.

I et stort intervju i en rekke tyske aviser gir Vidkun Quisling en oversikt over vår bevegelses idéinnhold og kampopgaver, og understreker at N. S. ikke må opfattes som noen kopi av den tyske nasjonalsocialisme, selv om bevegelsen bygger på samme åndelige utviklingsgrunnlag. «Wir sind, — das betone ich besonders, — kein Ableger von Deutschland», erklærer Quisling, og flere av de tyske avisene har gjengitt denne uttalelse med uthevet trykk. Tyskerne forstår at en bevegelse som ikke kan skape sin egen nasjonale form, aldri vil nå frem til makten, og heller ikke er verdig til det. I Norge er Olavskorset merket, ikke hakekorset. Hitler uttalte i en samtale med vår pressesjef: «Hvert land må ordne sin fremtidige statsform ut fra sine egne forutsetninger. En annen sak er at felles livssyn, og da især overfor kommunismen, kan gi de beste nasjoner en følelse av internasjonal samhørighet.»

For Nasjonal Samling er målet at vi ikke bare skal få impulser utenfra, men også gi gode og fruktbare impulser tilbake.

For hjem og arbeide.

Det arbeidende norske folk har lenge vært politisk hjemløst i dette land. For det har bare hatt to steder å velge mellem. Det liberal-kapitalistiske eller det marxistiske samfund. Folk som steller med realiteter pleier å ha et sikkert instinkt og det er derfor ikke rart at det arbeidende folk har følt at det kom galt avsted når det fulgte de selvbestaltede veivisere, enten det var til det liberal-kapitalistiske eller det marxistiske paradis.

Instruktivt vet dette folk at det lever av sitt *arbeide* og ikke i første rekke av de penger, som agentene for det ene paradis byr ferrest mulig av for flest mulig arbeidstimer og agentene for det annet byr flest mulig av for ferrest mulig timer. Beviset for dette instinkts pålidelighet har folket sett i de utallige arbeidskamper som har gjort det selv fattigere, men agentene stadig rikere. Det vet derfor også nu, at arbeidet har sin verdi i sig selv, men også at kapitalen skal tjene samfundet og ikke bare kapitalistene.

Videre føler det samme arbeidende folk idag, at det i uendelig høiere grad enn alle kapitalister og profesjonelle agitatorer er knyttet til *hjemlandet,* tiltross for at mammonsdyrkerne i begge de to fiendtlige leire har søkt å innbilde folket at fedrelandet bare er der hvor man tjener penger. Derfor vet det også nu at Norge hverken må bli noen koloni under Wallstreet eller et sovjet under Moskva.

Nasjonal Samling tar sikte på å vise det arbeidende norske folk, at der finnes en tredje vei, *samlingen om det saklige arbeide på nasjonal grunn.*

Opgaven for vår avis er da den, å bli det faste bindeledd mellem vår bevegelse og den arbeidende del av folket, som er hjemløs idag tiltross for at den burde være margen i nasjonen og som ikke har noe å si, tiltross for at den burde ha all makt i landet.

J. B. Hjort.

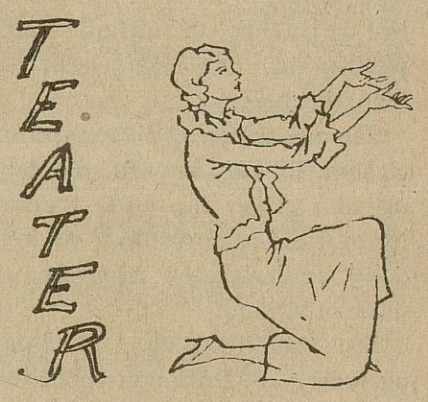

Ibsen, Shakespeare og O'Neill har avløst O'Neill, Shakespeare og Ibsen på våre hovedscener i Oslo, bortsett fra Sisseners Nye teater der Stormoen gir en glimrende rolle i et stykke som hvemsomhelst kan trekke sin mening ut av, men som heter «Tanken», og forteller om tankens begrensning. De tre førstnevnte forfattere skal vi ikke nekte betydningen av. Våre teatre har virkelig et fremragende repertoar. Det er bare en liten ting som mangler. Skuespillene forteller ikke noe om vår tid, om den kamp vi lever i, om de problemene som er oss like inn på livet. Fins der slike skuespill? Jo, de fins. På det lille intime teatret i Berentzstrasse i Berlin har nu over hundre ganger gått et stykke som heter «Hau-Ruck». Det er et skuespill som sikkert ingen av våre teatersjefer har hørt om, for det interesserer ikke de internasjonale byråer som furnerer dem med nyheter, det nemlig et beskjedent og ekte verk om positiv byggende vilje, om en ny skapende samfundssolidaritet. Kan slikt være morsomt, spør våre teatersjefer. Jo, det er både morsomt og underholdende. Men er det da ikke nazistisk? Nei, det tas til inntekt like meget for Roosevelt som for Hitler, kort sagt for alle som vil noe og kan noe og tror på en fremtid for menneskene. Kommer det da på noe norsk teater? Nei, det kommer ikke.

Trond.

Et livsprogram

De fleste mennesker gjør sig vel allerede tidlig sine tanker om fremtiden, og de mere alvorlig tenkende forsøker å legge et program for livet.

Et planløst liv blir der lite ut-av, hvad enten det gjelder det enkelte menneske eller et folk.

For mange gikk programmet istykker — viljen var jo for svak kanskje — eller det nødvendige faste grunnlag manglet.

Der kan naturligvis inntreffe mange uventede ting, som kan gripe inn i og forandre ens planer. Og den som ikke er åndelig sterk nok til å tåle slike påkjenninger kan da lett komme til å gi op — og livet blir planløst og tilfeldig, prisgitt alle slags påvirkninger fra omgivelsene og fra «tidsånden».

Jeg vil nevne et livsprogram, et som, hvis du selv *vil,* holder, og som griper inn både i dette liv og i det kommende — et åndelig underbygget program, i pakt med Gud.

Det står i Davids 73. salme og lyder så: «Du har grepet min høire hånd, du leder mig ved ditt råd, og derefter optar du mig i herlighet.»

Et program i 3 punkter:

1. «Du (herre) har grepet min høire hånd.»

Ethvert personlig livssamfund med Gud må ha et utgangspunkt, en begynnelse. Vi kan kalle det omvendelse, en ny fødsel, overgivelse til Gud — eller som her: herren har fått «gripe min høire hånd.» Og han holder fast, såsant jeg ike slipper. Den *høire* hånd er billede på det sterke i mig, min vilje. Den må jeg overgi til Gud.

Har Herren fått gripe *din* høire hånd?

2. «Du leder mig ved ditt råd» — det annet punkt i programmet. Det er livsveien fremover for den som har gitt Gud sin høire hånd.

Herren må få lede oss fra dag til dag, i vår jordiske livsgjerning og i vårt åndelige liv. Da kan vi gå veien trygt.

Og han leder ved sitt *råd* — i frivillighet fører han sine fremover. Det er som en god, trofast venn, som går ved min side og hvisker sine gode råd inn i mitt øre, i min sjel. Har du en slik ledelse i ditt liv?

3. Det tredje punkt i programmet: «Derefter optar du mig i herlighet». Det er den strålende avslutning på et menneskeliv i Guds samfund og under Herrens ledelse.

Vi kaller det døden, men for Jesu venner er det «å bli optatt i herlighet.»

Kanskje har du hittil hatt et program med tanke bare på dette liv?

Riv det program istykker, og ta dette istedet. Det holder i livet og i døden.

Kjeld Stub.

Hvad landets presse skriver om vårt program.

Bortsett fra «Aftenposten» og «Morgenbladet» har alle Osloavisene hatt kortere eller lengere omtaler av vårt program. Kanskje kommer de to gamle høiretantene senere. Ut over landet kan avisene uten hensyn til parti deles i lignende grupper. Vi ser at store og ansette venstreblad som for eksempel «Varden» i Skien har den forståelse av tidens problemer at de mener deres lesere bør få stifte bekjentskap med hele vårt program. Andre venstreblad, som «Bergens Tidende» gir et kort utdrag. — Omtrent likedan er forholdet med høirebladene, selv om de fleste følger Oslotantenes eksempel. Flere aviser av forskjellig avskygning går inn for programmet. Således det ledende blad i Trondheim, «Dagsposten» som både gjengir hele programmet og i en ledende redaksjonsartikkel blandt annet uttaler om vårt program at «det går like løs på de problemer som den skjebnesvangre brytningstid har stillet oss alle. Menigmann er trett av partipolitikken med dens klassekamp og intriger og venter på det nye, som skal komme. Her har Quisling og Nasjonal Samling sin store betydning, og den kan ikke fordunkles av den fanatiske forfølgelse fra marxistenes side eller enkelte borgerlige partiers blinde avvisning.»

«Tidens Tegn» offentliggjør programmet med sitt beste utstyr, og gir det sin tilslutning i en lang ledende artikkel. Her heter det at «hvad det sociale og økonomiske grunnsyn angår — spørsmålet om arbeidsfreden, om organisasjonenes innordning i staten, om en planøkonomi på en annen måte enn liberalismen har praktisert den, om det klasseløse samfund er vi helt enige. Der er vi sikker på, at hovedlinjene ligger for fremtidens politikk — en politikk, som Vidkun Quisling med rette har betegnet som hverken marxistisk eller borgerlig — det «tredje rikes», den nye politik, som idag opstår på forskjellig måte overalt i verden. Å la den opstå på *norsk,* tilpasset efter våre tradisjoner, efter vårt lynne og efter våre økonomiske og sociale forhold, det er den store aktuelle opgave i norsk politikk. Vi tror ikke, at denne politikk ennu har fått sin faste og blivende form. Men det vilde være dårskap og en skrikende urettferdighet å nekte, at Quisling ved sin innsats allerede nu har øvet en betydelig innflytelse på utformningen av det, som skal komme.»

«Arbeiderbladet» mener å kunne karakterisere programmet ved å kalle det «et opkok av høstens valgnederlag». Bladet forteller i samme artikkel om vår plakatklistrende aktivitet, og beretningene om vår aktivitet på forskjellige måter, overrasker nok bladets lesere som jo er blitt forsikret om at vi vilde dø en stille død umiddelbart efter valget.

Stortingsmennene har nu sittet sammen i to og en halv måned uten at vi har merket særlig meget til deres eksistens. De trives øiensynlig bra. Men Vårherre skal vite at de gamle støvsugere deroppe i den ærverdige bygning ikke gjør meget av sig. De sliter korridorenes tepper så godt de kan, prater om sine spesielinteresser, — de er jo lokalpatrioter i kraft av sine valgløfter, — røker sine piper og har det ellers svært hyggelig sammen.

Staten betaler dem godt. De lever bra og synes ikke ha stort besvær med de 70.000 arbeidsledige som arbeiderpartiet med slik bravour lovet å skaffe arbeide.

Enkelte av teppesliterne er ny i traden. Tilværelsen er gylden for dem, og en legger merke til med hvilket behag de spankulerer rundt i de brede korridorer med en landsfaders ansvarsbetyngede mine i ansiktene. De forsøker iallfall å innbille sig selv at de tar sine opgaver alvorlig.

Andre er gamle og godt kjente deroppe. Stortingskorridorene er blitt ett med dem, de kan ikke tenke sig noen annen eksistens, noen annen luft enn nettop den i korridorene. By dem et ophold ved verdens beste badested, de vilde betakke sig.

Christian Hornsrud er en fremragende representant for de gamle tepsliterе. I årevis har den rike mann levet deroppe, — sine beste dager uten tvil. Han er et typisk skudd på det norske arbeiderpartis tre med det revolusjonære islett som kjennetegner disse menn.

Det er vanskelig for oss almindelige mennesker å se verdien av hr. Hornsruds stortingsarbeide — utenfor dette at han har benyttet alle anledninger til å legge hindringer iveien for en sund utvikling av forholdene her i landet. Trofast har han troppet op når det gjaldt å rive ned. Selv storkapitalist har det falt ham lett å spytte efter storkapitalen. Streikemakerne her i landet har ikke hatt bedre venn enn ham. I sin lange stortingsmannstid har det ennu ikke lykkes noen å finne hr. Hornsrud i

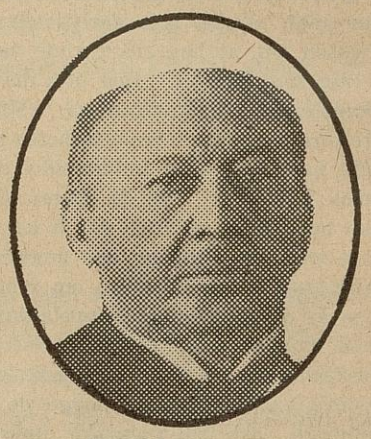

Skriv til oss!

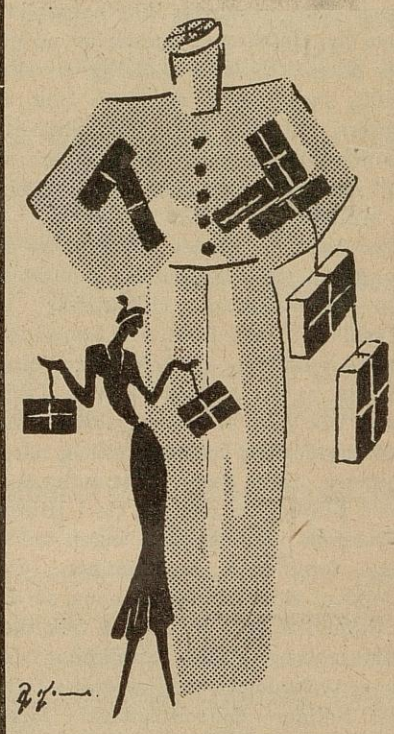

og vi sender Dem til
UTVALG
nyheter i
Kåper
Drakter
Kjoler osv.
av vårt anerkjente fabrikat og til våre bekjente lave priser.

Kahrs & Co

Etablert 1857.
Kongens gate 29, Oslo.

Skummer riktig,
er norsk tvers i gjennem

Benytt Dem av de fremragende, *norske* preparater som Barnengen stiller til Deres rådighet: PARBA BARBERSEPE eller BARBER-KREM gir begge det riktige tette og varige skum og svir ikke i huden. Skjegget blir bløtgjort innerst ved roten og faller lett for eggen.

Efter barberingen
O · K
1·50 - 2·50 pr. fl.

Barnengens
PARBA
BARBERSEPE · BARBERKREM
for sterk skjeggvekst og ømfintlig hud

HØITTALER-ANLEGG
i alle størrelser og for alle øiemed.
Salg — Utleie.
Rimelige avbetalingsvilkår
Skal anlegget være godt — må De velge
TELEFUNKEN

opposisjon til de nedbrytende krefter i landet.

Og i mellemtiden slet han trofast stortings-korridorenes tepper.

Hr Hornsrud forsøkte sig en kort tid som statsminister. Det gikk ikke bra. Som stortingspresident har han greid det bedre, uten å vise noen fremragende egenskaper. Hans deltagelse i dagens debatter har vært monotone og grå. Han er igrunnen grå tvers igjennem. Hans dobbeltnatur — kapitalisten på den ene side av hovedpulsåren, proletaren på den annen — har ofte vært i åpenbar kollisjon med hinannen. Den første har alltid offisielt tapt, men hjemme på sitt lønnkammer pleiet han sikkert likeså trofast den offisielt tapende.

Hornsrud er blitt en gammel mann. Han er grå i sjel og sinn. Korridorstøvet har slappet hans hjernevirksomhet. De motstridende følelser i hans dobbelte indre har gjort ham krokrygget. Han er blitt stortingsmannen av den type som er en fare for samfundet. Han er ikke bare selv åreforkalket, men han er også en av dem som er med og sprer den farlige sykdom i samfundslegemet. —

Nihe.

Gunnar Bjerke
ARKITEKT
Kongensgt. 15, Oslo. Tlf. 20782.

ADVOKAT
J. B. Hjort.
Akersgt. 20 — Oslo
Telefon 20 458.

Trykksaker og Kontorrekvisita
WITTUSEN & JENSEN A/S
Prinsensgt., v/ siden av Posthuset.
Telefon 21 880.

HILSENER TIL «N. S.»

Vi har mottatt en rekke hilsener til vårt blad. De kommer i neste nummer.

Klipp ut! *Klipp ut!*

Ved innkjøp hos A/S Vinmonopolet anbefales:

		1/1 Kr.	1/2 Kr.
Bordeaux-vin, rød:	Cruse Monopole	5.20	2.85
Algier-vin:	Imperial Targui, rød	2.70	1.55
Italiensk letvin:	Brolio Chianti, kurvfl., fl. 1 ltr.	4.40	2.40
Vouvrayvin:	Vouvray (Perlende)	7.00	3.75
Mouss. Saumur:	Veuve Amiot Extra Dry, 1923	6.00	3.50
Sherry:	Pizarro,	5.50	3.00
Madeira:	Rich Boal 1900	5.40	2.95
Portvin:	Taylor's	5.00	2.75
Cognac:	A. C. Meukow & Co. 1842	26.50	13.75
»	A. C. Meukow & Co.***	14.00	7.50
Whisky:	Mackinlay's V. O. B.	14.00	7.50
Likør:	Souverain, ½ ltr.		8.75

Generalsekretær.

NASJONAL SAMLING søker for tiltredelse snarest en velutdannet, energisk og karakterfast yngre mann som Generalsekretær. Vedkommende bør fortrinsvis ha juridisk eller socialøkonomisk utdannelse, men der reflekteres også på en praktisk organisasjonsmann. Betingelse er at ansøkeren er medlem av NASJONAL SAMLING. — Ansøkninger bilagt med attestkopier, der ikke returneres, innsendes til N. S.'s kontor, Prinsensgt. 7, innen 24. ds.

Spør først hos oss når det gjelder
varmluft eller ventilasjon
Vi leverer komplette anlegg av
norsk fabrikat
WITT & BORGEN A/S
INGENIØRER — OSLO

Kjøbmenn og landhandlere.
Maskintrukket glass, 4 til 7 m.m. tykt, er 40 à 50 % billigere enn speilglassruter, has på lager i størrelser optil 180x300 cm., passende til butikk- og forretningslokaler.
Pakkes og sendes.
Glassmester G. A. Larsen, Nordal Brunsgt. 7, Oslo

Telegr. adr.: Rørbjerck.
Telefon 1834.
Eivind Bjerck A.s
AUT. RØRLEGGER & RØRHANDEL.
TØNSBERG
Sanitær-, Varme- og Ventilasjonsanlegg

Byens største og beste
utvalg i tricotage til de laveste priser. — De siste nyheter i damejakker og jumpers nettop utpakket. —
Damevanter
i ekstra stort utvalg
E. CARLSEN — Rådhusgaten
EIV. CARLSEN & CO. — Torvet
TØNSBERG

Vidkun Quisling fremlegger =

(Forts. fra 1ste side.)

Formannen for Oslo, partifelle Rag. Møllhausen ønsket velkommen. Han gjorde opmerksom på at der overalt i landet hvor N S har tropper, holdes lignende møter hvor vårt program blir fremlagt. Det er nok dem som vil ryste på hodet av dette program, sa han, men det skal bli stående slik inntil N. S. har nådd sitt mål og gjenreist Norge. Vi lover også at det skal bli gjennemført uavkortet. Man har smilt ad oss fordi vi samler oss under Olavs-banneret. Det skal man ikke gjøre. Vårt flagg det er fedrelandets trefarvede, men vårt samlingsmerke er Olavsbanneret.

Quisling har ordet.

Vidkun Quisling fikk derefter ordet. Han gav en oversikt over årsakene til den krise verden nu vånder sig i og påviste hvordan i vårt program de konkrete linjer for fremtidens politikk her i landet er trukket op. Krisen er sterkt preget av materialismen som setter sitt stempel på alt og som alt dreier sig om. Offerviljen, troen og idealiteten er drept. **Vårt land er ikke tjent hverken med marxismen eller de borgerlige partier. Tilsynelatende står de to mot hverandre, men innbyrdes fraterniserer de med hverandre.**

Det er det nye syn vi vil ha frem. En omvendelse i sinnet. Vår hovedopgave er å hindre arbeiderne i å gjennemføre den slavestat som den kommunistiske stat er, og fordi marxismen er en refleks av de borgerlige må vi også komme i kampforhold til de siste. Opløsningen er forøvrig allerede i full gang, det har de sørget for selv. De har intet mer å fare med. De har intet å by det norske folk.

For å slå marxistene må vi trenge inn på deres eget område. De forlanger riktignok å ha monopol på rettferdigheten, men vi skal gjøre dem rangen stridig.

Vårt program er utarbeidet efter et system med livets rett i sig, ikke som marxistenes, der var utarbeidet av en ensom jøde som ikke kjente det minste til det levende liv.

Han gikk så over til å behandle programmet som han fremholdt, var bygget på det nasjonale syn, på levende grunnsetninger. Vi vender oss med dette til Norges arbeidende folk — de som arbeider, de som produserer, de som gjør nyttig arbeide. Vi vil ha arbeidsfred i landet. Vi går også inn for å få et system i vår utenrikspolitikk og vårt forsvar. Forsvaret det er statsmaktens ryggrad, knekkes den knekkes staten. Og det vet de som har vært med å ødelagt det. Det er gjort med velberådd hu. Vi regner derfor gjenopbygningen av vårt forsvar som en av de nødvendigste spørsmål i landet idag.

Vi vil gjøre Norge til en nasjonal enhet, et selvberget land uten å isolere oss. For vi er ikke så små som man gjerne vil ha det til. Det er nordmenn og skandinaver som har vært med å grunnlegge de største riker i verden og så skulde vi kanskje ikke greie å styre oss selv.

Quisling sluttet med å si, at han gjorde Ibsens ord til sine der han i «Kongsemnene» sier: Norge er ett rike. Vi skal bli et folk.

Talen blev ustanselig avbrutt med voldsomt og langvarig bifall.

Seks andre talere.

Efter at sangkoret A Capella hadde sunget etpar sanger bragte partifelle I. B. Hjort Quisling en begeistret hyldest. Det er fra alle hold gjort innvendinger mot førerprinsippet i vår bevegelse. Det har intet på sig. Historien viser at den gang vårt land var godt styrt **stod der en enkelt fører i spissen.** Og vi har en fører. Det har stått alle fritt i dette land å trekke op retningslinjer som førte ut av uføret. Men ingen gjorde det — **uten Quisling.** Derfor er han vår fører. Han sluttet med å citere Martin Luthers ord foran kirken i Worms: Her står jeg, jeg kan ikke annet. Gud hjelpe mig. Amen.

Partifelle Kjeld Stubb som var neste taler karakteriserte møtet som det betydningsfulleste i N. S. historie. Det er intet mindre enn et historisk øieblikk i vårt lands gjenreisning, idet grunnlinjene nu er trukket op for vårt fremtidige arbeide.

Hvad N. S. forhold til kristendommen angikk understreket han, at kristendommen er det levende grunnlag for vårt arbeide, vi sier dette uten å ville skilte med det i store paragrafer. **Ånden i hele vår bevegelse er i samklang med vår store mesters, som sa: Jeg er ikke kommet for å bli tjent, men for å tjene.**

Partifelle, fru Marie Irgens representerte alle kvinner som hadde sluttet sig til N. S. Hun talte varmt for føreren Vidkun Quisling, fordi han har tatt kvinnene med i råd og dåd. Han har vist oss tillid, sa hun, en tillid som forplikter. Vi må vise oss den verdig. N. S. både vil og kan bygge landet op. Derfor kvinner — ta standpunkt. Vær med oss.

Efterat partifelle, arbeider Kjell Gundersen hadde rettet en glimrende fremført og kraftig appell til de unge arbeidere om å være med å slå terroren, den borgerlige undfallenhet, arbeidsgiverforeningen og Folkets Hus ned, og gi den unge arbeider den rett til livet som tilkommer ham, talte partifelle student Axel Aas om bøndene. Bondens sak er landets sak, sa han, derfor vil N. S. trygge bondens kår. For frimann kjemper frihets gud, hans sak skal aldri falle.

Partifelle Eyvind Mehle avsluttet aftenens talerekker med en tale — om den frihet vi idag har slik som den forståes og praktiseres her i landet. Hverken borgerskapets frihet eller den røde frihet er vår. Det er den nye frihet vi bygger på, brorskapets frihet. Det beste i hele verden er med oss i dette arbeide.

Umiddelbart efter siste tale satte musikken i med fedrelandssangen, forsamlingen reiste sig og med oprakt høirehånd klang tonene av den kjære sang gjennem de store lokaler.

Det blev en stor aften verdig det nyrydningsprogram som vårt parti nu har lagt frem for det norske folk

---

Hykleri!

Arbeidernes ungdomsfylkings centralstyre har sendt denne henvendelse til regjeringen.

Da stortinget ifjor besluttet å innføre uniformsforbud for politiske organisasjoner, besluttet Arbeidernes ungdomsfylking å ta loven til efterretning og påla sine lag å respektere den. Denne beslutning blev fattet under uttrykkelig forutsetning av at forbudet også blev respektert av de øvrige politiske organisasjoner.

Det viser sig imidlertid at det fra borgerlige og fascistiske organisasjoners side settes alt inn på å trosse forbudet. Sålede har Fedrelandslaget tatt sine uniformer i bruk, samtidig som Nasjonal Samling har skaffet sig uniformer. Under disse omstendigheter finner vi at uniformsforbudet er helt illusorisk og uten noen verd. Vi finner derfor heller ikke lenger å ville respektere forbudet.

Hvis derfor regjeringen ikke innen utgangen av mars måned har sørget for at Fedrelandslaget og Nasjonal Samling har forpliktet sig til å respektere loven, vil Arbeidernes Ungdomsfylking påby sine medlemmer og lag å innføre A.U.F.s blåskjorter på ny.

Arbeidernes Ungdomsfylking.

Centralstyret.
Arnfinn Vik.

Venstre-agitasjonen i radio.

Nytt maktmisbruk søndag

I andre land vilde man kalle det politisk korrupsjon. Hos oss heter det venstrestyre i radio. Kirkestatsråden er venstre, styreformannen er venstre, riksprogramsjefen er venstre, og alle de venstrefolk som det på noen måte lar sig gjøre å anbringe, blir anbragt. Dagbladets to tidligere politiske redaktører har fått job, Øksnevad i en mystisk stilling som «pressesjef»., Bernt A. Nissen både som folkets oplyser når det gjelder stortinget og som filmkronikør. Man har nu i flere måneder jublet i anledning av venstres femti-årsjubileum. Foredragssjefen, Wildhagen, har til og med agert Johan Sverdrup i radio, og lest op en tale av ham. Søndag var der nytt Sverdrupprogram. Nu var det Anders Hovden som forresten er en bra kar og ufrivillig røpet litt av sannheten om den svartsmuskede og unorske venstrehelgenen: «Han sprengde seg, han lå under for *Jacob* Sverdrups list.» Ja, selv venstreprinsippet med å dele ut statskaken til partifellene, kom taleren inn på. Motstanden mot Johan Sverdrup skyltes delvis partifeller og «gamle vener som ikkje fekk nokk». Men Johan Sverdrup «bøygde viljune i folket». Helt merkelig var talerens meddelelse om at gjennem Johan Sverdrup fikk det norske folk grunnloven virkelig praktisert. Som kjent betydde Sverdrups seir et ubetinget brudd med grunnloven, selv om vi ikke her skal komme inn på om dette grunnlovsbrudd på det tidspunkt var gunstig eller ikke for folkets nasjonale utvikling. Idag gjelder det iallfall å finne tilbake til grunnloven, og ikke gjennem kringkastingen føre det norske folk bak lyset med historiske uefterretteligheter.

Soelbergs trykkeri, Akersgt. 7, Oslo.

TIL

Nasjonal Samling
PRINSENSGATE 7 II — OSLO

Jeg tegner mig herved som abonnent på Nasjonal Samling.

Navn .....

Stilling .....
(herr, fru, frk.)

Adresse .....

Sted og datum .....

Årskontingent kr. 7,-, halvårs kr. 3.50, kvart kr. 2.- følger vedlagt.

TIL

Nasjonal Samling
PRINSENSGATE 7 II — OSLO

Jeg er gjort bekjent med formål og rettningslinjer for N S og ønsker å tegne mig som medlem av Nasjonal Samling.

Navn .....

Stilling .....
(herr, fru, frk.)

Adresse .....

Sted og datum .....

Årskontingent kr. 2.- følger vedlagt.